

OPINIÓ / 19 agost 2024 2.00 h

Tres qualitats en grau superlatiu

Kilian Jornet, a la meta de la Sierre-Zinal EFE / VALENTIN FLAURAUD.

MARC SALGAS

Potser fa lleig autocitar-se, però en aquest mateix espai ja vaig escriure fa un temps que en Kilian Jornet es conjuminen tres qualitats com són l'aptitud, la motivació i la intel·ligència elevades a la màxima potència. Tampoc seria una descripció ben bé meva, perquè més o menys d'aquesta manera es va referir a Joan Corominas un dels ponents –diria que Max Cahner o Joan Ferrer– d'un cicle de conferències sobre el gran filòleg català a què em vaig apuntar en la meva època universitària. El ponent venia a dir que si Corominas havia excel·lit en els seus múltiples àmbits d'estudis era perquè acumulava aquestes tres qualitats en un gran superlatiu. Salvant les distàncies que hi ha entre un lingüista i un atleta de muntanya, crec que Kilian Jornet reuneix aquestes tres condicions en la mateixa mesura. I ho ha tornat a demostrar recentment amb la seva desena victòria en la Sierre-Zinal, una de les curses de muntanya més competitives del món, que va acabar, a més, amb un nou rècord de la prova.

De Kilian Jornet també he escrit alguna vegada que excel·leix pràcticament en tot el que toca: esquí de muntanya i curses de muntanya; curses verticals, mitges distàncies i llargues distàncies; ascensos i descensos... La cursa esprint –modalitat d'exhibició practicada en algunes competicions d'esquí de muntanya– seria un dels pocs punts febles que li recordo. No es pot tenir tot. També es pot afegir que Kilian Jornet ha dominat l'esquí i les curses de muntanya durant totes les etapes de la seva carrera: quan començava en les categories inferiors, quan es va estrenar en la categoria d'adults, quan va arribar a la plenitud de la seva carrera i també ara que enfila una edat (aquest octubre farà 37 anys) podríem dir que prospera a la condició de veterà.

L'atleta de la Cerdanya també ha excel·lit en els reptes no competitiu que s'ha anat plantejant al llarg de la seva carrera. De ben jove ja ens va deixar meravellats amb els rècords del GR-11 –el sender que creua els Pirineus per la cara sud de la serralada– i del GR-20 –el sender que creua l'illa de Còrsega per les muntanyes d'interior– i, quan ja era un atleta de

mntanya consagrat, amb tota la corrua de reptes que va afrontar en el projecte *Summits of my life*, que va tenir l'ascensió a l'Everest en només 26 hores des de l'últim indret habitat de la cara nord de la mntanya –seguida d'una repeticció a la mntanya més alta del món només uns dies després– com a brillant culminació. Ara mateix, només una setmana després del desgast de la Sierre-Zinal, està portant a terme el repte *Alpine Connections*, en el qual intenta encadenar tants cims de 4.000 metres dels Alps com pot en el menor temps possible utilitzant únicament mitjans humans.

D'en Kilian n'hem sabut tot allò que els mitjans especialitzats i generalistes n'hem anat explicant i també tot allò que ell mateix ha revelat en els seus propis llibres. Ens manca, però, una biografia que no sigui en primera persona i que posi a lloc la verdadera dimensió d'un atleta excepcional que ha revolucionat un esport. M'atreveixo a dir, sense dubtar ni gota ni gens, que Jornet és un dels cinc millors esportistes del segle XXI. Vinga! A veure qui entoma el repte d'escriure aquesta biografia. Segur que també serà un repte colossal.